

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. Π. ἀφηρημένος, ἀπαντᾷ καθ' ὅδον τὸν κ. Ν. ὃν ἐκλαμβάνει ἀντὶ ἄλλου.

— Τί κάνεις, κύριε Δημήτريε, ἐσὺ μετεβλήθης τρομερά, βρὲ ἀδερφέ...

— Δὲν ὀνομάζομαι, κύριέ μου, Δημήτριος, ὀνομάζομαι Νικόλαος.

— Παράξενο πρᾶμμα, ὡς καὶ τὸ ὄνομά σου ἀλλάξε...

Μ α θ ή τ ρ ι α. — Ἡ Φιρή, μακά, ἔχει θέρμη γιατί βγάζει τώρα τὰ δόντια της;

Μ ή τ η ρ. — Ναί, παιδί μου.

Μ α θ ή τ ρ ι α καθ' ἑαυτήν. — Τί πυρετὸν θὰ ἔχουν οἱ ἐλέφαντες ὅταν βγάζουν δόντια!...

Κ α θ η γ η τ ή ς : Γνωρίζετε τί εἶνε δάνειον ἐπὶ ἐνεγύρω.

Φ ο ι τ η τ ή ς : Δυστυχῶς, μάλιστα...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θαλασσογραφία ἐκ τοῦ λιμένας τῆς Πύλου

Κατὰ τὸν προκηρυθέντα ὑπὸ τῆς Ἑστίας Φωτογραφικὸν ἀγῶνα οὐδεὶς ἄλλος ἀπέστειλεν ἔργα πλὴν τοῦ κ. Νικολ. Α. Γιαννοπούλου. Ὡς ἐκ τούτου ὁ μὲν ἀγὼν δὲν ἐγένετο, ἀλλὰ τὰς ἀποσταλείσας ἀξιολόγους φωτογραφίας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ ἀποστείλαντος δημοσιεύομεν σήμερον, ἥτοι δύο θαλασσογραφίας ληφθεῖσας ἐκ τοῦ λιμένας τῆς Πύλου· προσεχῶς δὲ θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τρίτην εἰκονίζουσαν τὴν Μονὴν Δαφνίου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὰ τῆς ἐπισκεψέως τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιοτήτων ἐκανονίσθησαν ὡς ἐξῆς: Ἡ Ἀκρόπολις θὰ εἶνε ἀνοικτὴ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν μεγάλων ἐορτῶν. Θὰ μένῃ δὲ κλειστὴ μόνον α') τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῇ καθαρᾷ Δευτέρᾳ· β') τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, πρὸ μεσημβρίας· γ') ταῖς Κυριακαῖς τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυροφάγου, πρὸ μεσημβρίας. Τὸ μικρὸν Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Μουσείῳ ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον θὰ ἀνοίγουν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 12ης π. μ., ἐξαίρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν μεγάλων ἐορτῶν. Τὰ Μουσεία (Μουσεῖον Ἀκροπόλεως, Ἑθνικὸν Μουσεῖον) θὰ ἀνοίγουν καθ' ἑκάστην, τὸ μὲν θέρος (1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου) ἀπὸ τῆς 8ης—12ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3ης μ. μ. μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, τὸν δὲ χειμῶνα (1 Ὀκτωβρίου ἕως 31 Μαρτίου) ἀπὸ τῆς 9ης—12ης π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μέχρι δύσεως ἡλίου. Κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12 π. μ. καὶ τὸ μὲν θέρος ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς 5ης, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 4ης μ. μ. Κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς θὰ εἶνε ἀνοικτὰ τὸ μὲν Ἑθνικὸν Μουσεῖον ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12ης π. μ., τὸ δὲ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως τὸ μὲν θέρος ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς 5ης, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

2 ποδῶν καὶ 2 δακτύλων καὶ $\frac{16}{100}$. Ἀπὸ τοῦ 1842 μέχρι τοῦ 1890 ἡ ἐπικύρσις γραμμῇ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καταρράκτου ἐγαμύλωσεν ἀπὸ 1,080 εἰς 1,060 πόδας, ἡ δὲ τοῦ Καναδικοῦ ὑψώθη ἀπὸ 2,260 εἰς 3,100 πόδας, ἐν ᾧ ὁ ὄγκος τοῦ βράχου ὁ ἀποτριβεῖς κατὰ τὰ 48 ταῦτα ἔτη εἶνε 32,900 τετραγωνικῶν ποδῶν διὰ τὸν ἀμερικανικὸν καὶ 275,400 τετραγ. ποδῶν διὰ τὸν καναδικὸν καταρράκτην.

Τηλεγραφοὶ ἀπὸ τοῦ νοῦ ἄνευ θυρῶν

Ὁ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐκδιδόμενος «Κόσμος» ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἑδίσων ἔλυσεν τὸ πρόβλημα τῆς ἄνευ θυρῶν τηλεγραφίσεως, δι' ἀπλῆς διοχετεύσεως διὰ τῆς γῆς ἢ διὰ τοῦ ὕδατος. Κατὰ τὸν «Κόσμον» ἔγραψεν ὁ Ἑδίσων πρὸς τὴν ἐν Οὐάσιγκτὸν ἐταιρείαν τῶν προνομίων ἐφευρέσεως σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς: «Ἐκαμα τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ Τηλεγραφία εἶναι δυνατὴ μεταξὺ δύο ἀπομεμακρυσμένων σημείων καὶ ἄνευ θυρῶν δι' ἀπλῆς ἐπαγωγῆς, μὲν αὕτη γαίην εἰς ὕψος ἀρκετὸν, οὕτως ὥστε νὰ ἔχη ὑπερβῇ τὴν κύρτωσιν τῆς γῆς καὶ νὰ ἐμποδίζηται διὰ τῆς γῆς ἀπορρόφησης τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Ἡ ἀνακάλυψις ἐφαρμόζεται οὐχὶ μόνον εἰς τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, οὕτως ὥστε οἱ τηλεγραφικοὶ καὶ οἱ καθίστανται περιττοὶ καὶ τὰ πλοῖα εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ συγκοινωνοῦσιν ὄχι μόνον μετ' ἀλλήλων ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ξηρᾶς. Ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀρκεῖ ὕψος 30 μέτρων περίπου. Πολλὰ καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν οἱ ἱστοὶ τῶν πλοίων καὶ ἐκ τῶν κορυφῶν αὐτῶν δύνανται νὰ δοθῶσι σημεῖα εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἐὰν τὰ σημεῖα ταῦτα μεταδιδάσκονται ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, δύναται νὰ τηλεγραφῇ τις ἀνὰ μέσον τῶν μεγαλειτέρων θαλασσῶν. Περὶ πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ Ἑδίσων ἐφαρμοσθέντων πειραμάτων οὐδὲν ἀναφέρει τὸ ἄρθρον τοῦ «Κόσμου».

Θάνατος νηοτεύτου

Αἱ δοκιμαίαι τῆς νηστείας, αἵτινες ἔγειναν τελευταῖον συγκαί εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε κινδυνωδέσταται, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ. Ἐν Βοστώνῃ, ὁ Γεώργιος Στράττων ἐστοιχημάσας νὰ νηστεύσῃ ἐπὶ τεσσαρακοντατρεῖς ἡμέρας. Ἀφοῦ ἀντέσχεν ἐπὶ τριακονταεπτὰ ἡμέρας καὶ μίαν ὥραν μὲ ὕδωρ μόνον, οἱ ἱατροὶ τοῦ τὸν διέταξαν νὰ παίρῃν δύο κουταλιὰς σαμπάνια τὴν ἡμέραν. Εἰς τὸ τέλος ὁμῶς τῶν 41 ἡμερῶν καὶ δεκαοκτὼ ὥρῶν, τὰ συμπτώματα τῆς καρδιακῆς λιποθυμίας τόσο ἐπαισιθῆς ἔγειναν, ὥστε ἀπεφασίσθη ἀμέσως νὰ διακοπῇ ἡ νηστεία. Ἡ σαμπάνια ἦντι ἐδόθη αὐτῷ ἀδυνατισμένῳ εἰς ἄκρον ἐφάνη ὅτι ἐπέφερεν ἀλκοολισμόν, ἥτοι δηλητηρίασιν δι' οἶνον πνεύματος, καὶ τὴν ἐπιούσαν μετηγέχθη εἰς νοσοκομεῖον. Ἐκεῖ τοῦ ἔδωκαν μὲ δυναμωτικὰ καὶ βευστοποιημένην τροφήν· ἀλλὰ δὲν ἀνέλαβε, καὶ τὴν τρίτην ἀπέθανεν. Ἡ νεκροψία ἀπέδειξεν ὅτι ὁ θάνατος προήλθεν ἐκ συμφορῆσεως τοῦ ἐγκεφάλου μετ' ἀλλοιώσεως τῆς καρδίας. Ὁ Στράττων ἦτο τριακοντούτης καὶ γιγαντιαίας βώμης. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νηστείας ἐξύριζεν ὑπὲρ τοὺς δύο στατήρας, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἐξύριζεν ἕνα στατήρα καὶ ἡμισυν.

Φιλολογικά

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτοποθετήθη ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου οἰκίας ἐν ἣ ἀπέθανεν ὁ Ἀλέξανδρος Ρ. Ῥαγκαθῆς μαρμαρίνη πλάξ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἐνταῦθα ἀπέθανεν ὁ Α. Ρ. Ῥαγκαθῆς». ἦν ἐτοποθετήσεν ὁ Δῆμος εἰς μνήμην τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός κατὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑβδομάδος κ. Ι. Δαμβέρρη.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Γραφὴ δυσαναγνώστως

Δυσαναγνώστως γραφῇ λέγεται ἐκείνη τὴν ὁποίαν δὲν δύναται ν' ἀναγνώσῃ τις ἐκ πρώτης ὕψεως. Πολλὰκις δὲ καὶ μετὰ ἐξάσκησιν ἀδυνατεῖ ἀπροσκόπως ὁ ὀφθαλμὸς νὰ διατρέξῃ ταύτην, διότι ὁ δυσαναγνώστως γράφων δίδει ἐκάστοτε διάφορον σχῆμα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ στοιχεῖον.

Ἡ Γραφολογία ἀποδίδει εἰς τοὺς δυσαναγνώστως γράφοντας τὰ ἐξῆς προσόντα: Ὑποκρισίαν, προδοτικότητα, διπλωματικὴν δεξιότητα, συνωμοτικὰς διαθέσεις.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ πρόβλημα τῶν αὐγῶν

Εἰς τὸ τραπέζι εἶνε ἓν πινάκιον μὲ 5 αὐγά. Πέντε ἄνθρωποι συντρώγοντες τὰ ἐμειράσθησαν καὶ ἐπῆραν ἀπὸ ἐν. Ἐν τούτοις ἔμεινεν ἓν αὐγὸν εἰς τὸ πινάκιον.

Πῶς εἶνε δυνατόν;

Εἰς τοὺς πρώτους λύτας ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δίδεται ἀνά ἓν βιβλίον.

ΑΥΣΙΣ

τοῦ δελ. 240 προβλήματος

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ἦτο 59,200

Ἐστάλησαν αἱ πρῶται ἐπιτυχεῖς λύσεις: ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Α. Γολεμέτη, ἐκ Πατρῶν ὑπὸ Ἀλγεβρικοῦ, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ κ. Θρ. Εὐελπίδου. Ἐλήφθησαν δὲ βραδύτερον καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐπιτυχεῖς λύσεις.

Ἡ ἀρίστη κατὰ τὴν λεπτομερεῖ ἔκθεσιν εἶνε ἡ τοῦ ἐκ Πατρῶν Ἀλγεβρικοῦ, ἣν καὶ δημοσιεύομεν ὀλόκληρον, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Ἐστὼ X τὸ πρῶτον κεφάλαιον. Ἰδωμεν τί ἔπαθε κατὰ τὰ τρία ἔτη.

Ἔτος πρῶτον.

Ἐδαπανήθησαν ἐκ τῶν X δρ. αἱ 4,000· ἄρα ἔμειναν X—4,000. Καὶ τοῦτο ηὐξήθη κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἦτοι κατὰ $\frac{X-4000}{3}$. Ἄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους τὸ κεφάλαιον ἔγεινε X—4000 + $\frac{X-4000}{3}$ δραχμῆς.

Ἔτος δεύτερον.

Ἐδαπανήθησαν 4000 δραχ. ἄρα ἔμειναν ἐκ τοῦ κεφαλαίου $\left(X-4000 + \frac{X-4000}{3}\right) - 4000$ ἢ X—

8000 + $\frac{X-4000}{3}$ δραχμαί. Καὶ τοῦτο ηὐξήθη κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἦτοι κατὰ $\frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9}$. Ἄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους τὸ κεφάλαιον ἔγεινεν X—8000 + $\frac{X-4000}{3} + \frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9}$

Ἔτος τρίτον.

Ἐδαπανήθησαν 4000 δραχ. ἄρα ἔμειναν ἐκ τοῦ κεφαλαίου δραχμαί:

$$\left(X-8000 + \frac{X-4000}{3} + \frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9}\right) - 4000 \text{ ἦτοι ἔμειναν } X-12000 + \frac{X-4000}{3} + \frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9}.$$

Καὶ τοῦτο ηὐξήθη κατὰ τὸ τρίτον τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἦτοι κατὰ $\frac{X-12000}{3} + \frac{X-4000}{9} + \frac{X-8000}{9} + \frac{X-4000}{27}$ ἦτοι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους τὸ κεφάλαιον ἦτο

$$X-12000 + \frac{X-4000}{3} + \frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9} + \frac{X-12000}{3} + \frac{X-4000}{9} + \frac{X-8000}{9} + \frac{X-4000}{27}$$

Κατὰ τὸ πρόβλημα ὁμῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους τὸ κεφάλαιον ἐδιπλασιάσθη ἤτοι ἔγεινε 2X. Ἄρα τὸ ἄνω πᾶσόν εἶναι ἴσον μὲ 2X. Ὅθεν ἔπεται ἡ ἐξίσωσις τοῦ προβλήματος

$$X-12000 + \frac{X-4000}{3} + \frac{X-8000}{3} + \frac{X-4000}{9} + \frac{X-12000}{3} + \frac{X-4000}{9} + \frac{X-8000}{9} + \frac{X-4000}{27} = 2X.$$

Ταύτην διὰ νὰ λύσωμεν πολλαπλασιάζομεν ἀμφότερα τὰ μέλη ἐπὶ 27 καὶ μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μὲν γνωστῶν ὄρων εἰς τὸ ἕτερον μέρος, τῶν δ' ἀγνωστων εἰς τὸ ἕτερον, καὶ μετὰ τὰς ἀναγωγὰς εὐρίσκομεν

$$10X = 592,000 \text{ καὶ } X = 59,200$$

Ἄρα τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ἦτο 59,200 δραχμαί. Καὶ τῷ ὄντι, τὸ πρῶτον ἔτος ἔδαπανήθησαν 4,000 δρ.

καὶ ἔμειναν 55,200, αἵτινες ηὐξήθησαν κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ ἑαυτῶν καὶ ἔγειναν 55,200 + 18,400 = 73,600 δρ. διότι τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ 55,200 εἶναι 18,400. Ἐκ τῶν 73,600 δρ. ἔδαπανήθησαν τὸ δεύτερον ἔτος 4,000 καὶ ἔμειναν 69,600 αἵτινες ηὐξήθησαν κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ ἑαυτῶν καὶ ἔγειναν 69,600 + 23,200 = 92,800 δραχμῆς διότι τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν 69,600 εἶναι 23,200. Ἐκ τῶν 92,800 δραχμῶν ἔδαπανήθησαν τὸ τρίτον ἔτος 4,000 καὶ ἔμειναν 88,800 δραχ. αἵτινες ηὐξήθησαν κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ ἑαυτῶν καὶ ἔγειναν 88,800 + 29,600 = 118,400 δραχμαί, διότι τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν 88,800 εἶναι 29,600.

Ποσάγματι δὲ αἱ 118,400 δρ. εἶναι διπλάσιαι τῶν 59,200, ἦτοι τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον μετὰ τρία ἔτη ἐδιπλασιάσθη.